

ב' ימים של ר"ה בזמן המקדש

א. <http://www.timeanddate.com/calendar/aboutmoonphases.html>

ב. פני יהושע מסכת ביצה דף ה עמוד א

אין לתמוה דמשום קלקול השיר היו דוחין כל המועדות מקביעתן האמיתי שהרי נראה חודש בזמנו, אלא דגדולה מזו מצינו שאפילו משום חיבוט הערבה שאינו אלא מנהג הנביאים דחין כל המועדים דלא ליקלע ערבה בשבת והיינו משום דמועדים מסורים לב"ד דכתיב אתם אפילו מזידין:

ג. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף ל עמוד ב

גמרא. מה קלקול קלקלו הלויים בשיר? הכא תרגימו: שלא אמרו שירה כל עיקר. רבי זירא אמר: שאמרו שירה של חול עם תמיד של בין הערבים.

ד. רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ג הלכה ה

בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל יום שלשים, פעם אחת נשתהו העדים מלבוא עד בין הערבים ונתקלקלו במקדש ולא ידעו מה יעשו אם יעשו עולה של בין הערבים שמא יבאו העדים ואי אפשר שיקריבו מוסף היום אחר תמיד של בין הערבים, עמדו בית דין והתקינו שלא יהיו מקבלין עדות החדש אלא עד המנחה כדי שיהא שהות ביום להקריב מוספין ותמיד של בין הערבים ונסכיחם.

ה. לחם משנה הלכות קידוש החודש פרק ג הלכה ה

ורבינו ז"ל פסק כמ"ד שלא אמרו שירה כל עיקר משום דבגמ' אמרו הכא תרגימו ולכך כתב שנתקלקלו מפני שלא היו יודעים אם היה זה מוסף מפני שהוא יום טוב וא"א שיהיה תמיד שאחריו לא יוכלו להקריב מוסף או יהיה תמיד מפני שלא יבואו העדים והם הקריבו בדרך תנאי והקלקול נמצא שהיה בשיר. אף על פי שזה הוא קצת דחוק בדברי רבינו ז"ל ומה גם כי לא הזכיר כלל מענין השיר אלא שצריך לדחוק ולישבו בלשונו אבל מה אעשה כי לא ראיתי ישוב אחר בלשונו ז"ל:

ב' ימים של ר"ה בזמן הזה

ו. פני יהושע מסכת ביצה דף ה עמוד א

בתוספות בד"ה הא לן וכו' וא"ת לר' יוסי וכו' והא ר' יוסי בארץ ישראל הוי עכ"ל. ולענ"ד אין דבריהם מובנים לי דכ"ש דהא דאמרינן "הא להו" לאו אכל בני ארץ ישראל קאי, דע"כ בני ארץ ישראל נמי אף לאחר התקנה עושין שני ימים ראש השנה מפני הספק, שהרי אי אפשר לשלוחים לצאת עד לאחר יום טוב, נמצא שאף אם לא באו העדים עד יום טוב שני, ע"כ היו עושין שני ימים שיום ראשון היה להם לעולם בספק, והא דאמרינן "הא להו" היינו למקום הוועד לחוד...

נטע רבעי וכרם רבעי

ז. ויקרא יט

(כג) וְכִי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם כָּל־עֵץ מֵאֵל וְעֲרַלְתֶּם עֲרַלְתוּ אֶת־פְּרִי שְׁנֵים יָהֳיָה לָכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאָכֵל:
(כד) וּבִשְׁנֵה הָרְבִיעִית יָהֳיָה כָל־פְּרִי קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לָד':
(כה) וּבִשְׁנֵה הַחֲמִישִׁית תֹּאכְלוּ אֶת־פְּרִי הַהוּסִיף לָכֶם תִּבְוָאָתוֹ אֲנִי ד' אֱלֹהֵיכֶם:

ח. רמב"ם הלכות מעשר שני ונטע רבעי פרק ט:א

נטע רבעי הרי הוא קודש, שנאמר ובשנה הרביעית יהיה כל פרי קדש הלולים לד', ודינו להאכל בירושלים לבעליו כמעשר שני...

ט. ספר החינוך מצוה רמז

ונוהגת מצוה זו בזמן הבית בארץ בזכרים ונקבות, אבל לא בחוצה לארץ... ויש מרבותינו שהורונו, ד' ישמרם ויחיים, שחיוב מצוה זו הוא אפילו עכשיו בארץ, ואפילו בחוצה לארץ נוהג כרם רבעי מדרבנן. ולפי זה צריך כל אדם עכשיו לפדות פירות כרם רבעי שלו על שוה פרוטה או יותר. גם אמרו שמברכין על הפדייה, ואחר כך משליך הפדיון לים המלח, כלומר למקום האבד, כדי שלא יהנה בו בריה, לפי שהוא קדוש היום מדרבנן, ואחר כך אוכל פירות כרמו. אבל נטע רבעי אינו נוהג כלל בחוצה לארץ אפילו מדרבנן.